

[Hans Thyge Jacobsen.]

men det er paa den anden Side jo et klart og tydeligt Valg at stille Befolkningen overfor, om den vil betale noget højere Kontingenter til de forskellige Forsikringer eller, som jeg helst vil sige det, til Folkeforsikringen, og saa opnaa en Lettelse i Skatterne, eller den vedblivende vil have Skattebyrderne hvilende paa sig uformindsket og have de lave Præmier. Det kan klart og tydeligt stilles op overfor Befolkningen, og jeg synes, vi skal gøre det, saa at ingen her paa nogen Maade bliver vildfarende.

Jeg vil endvidere tage til Orde for — og det er et Punkt, hvor jeg maa tilstaa, at jeg ikke har nogen Klarhed, jeg har søgt at skaffe mig den paa forskellig Vis, men det er ikke lykkedes mig —, at vi forsøger paa at oprette en Folkeforsikringsfond. Den højtærede Minister gaar i sit Forslag den modsatte Vej ved at foreslaa, at Udbetalingen af Invalidere til Fremtiden skal ske ikke fra Invalidefonden, men fra Kommunen, der derefter erholder Refusion fra Invalidforsikringsfonden. Jeg tror, vi vilde naa et virkelig værdifuldt Resultat, om vi fik samlet alle disse Midler, som Staten udreder til Støtte for Folkeforsikring, paa et bestemt afgrænset Sted, saa at det tydeligt og klart kunde ses, hvad de andrager, og hvad de bruges til. I vort Lovforslag har vi jo taget til Orde for, hvad man har kaldt en Rigsforsikringsanstalt. Man vilde derfor kunne imødekomme os afgørende, hvis man vilde gaa med til at oprette en Folkeforsikringsfond, hvori det offentlige Bidrag til hele Folkeforsikringen samlede, saaledes at vi alle, baade vi her paa Rigsdagen og Befolkningen, klart og tydeligt kunde se, hvilke Beløb det offentlige udreder til Folkeforsikringen.

Endelig vil jeg her gerne gøre opmærksom paa, at efter vor Formening gives der i det fremsatte Lovforslag for ringe Adgang til frivillig Forsikring. Det eneste, den højtærede Minister i Lovforslaget har gjort for at hjælpe den frivillige Forsikring, er — naar man ser paa Sp. 3860 i Tillæg A., vil man kunne finde det — at lade et Beløb indtil 200 Kr., som en Mand maatte oppebære som Livrente, være fradragsfrit. Jeg erkender, at det er en Støtte, en Opmuntring til den frivillige Forsikring, men den er uendelig lille, og jeg for mit Vedkommende vilde i allerhøjeste Grad sætte Pris paa, om vi her kunde komme videre. Jeg gør opmærksom paa, at den højtærede Socialminister i Lovforslagets Bemærkninger siger, at man i Socialministeriet har overvejet Mu-

ligheden af her at komme videre. Man har tænkt sig Muligheden af, at man f. Eks. paa Postkontorerne eller andre Steder skulde kunne indbetale til Folkeforsikringen frivillige Forsikringsbidrag og saaledes sikre sig en større Aldersrente. Ja, jeg siger: Lad det ikke blive ved Overvejelsen, lad os i det kommende Udvalg sætte ind paa dette Punkt og se, om vi ikke kunde naa til en Udbygning her. Jeg tror, det vilde være et afgørende Fremskridt, og jeg tror, vi kan enes derom.

Til Slut vil jeg gerne gøre nogle enkelte Bemærkninger om Lovforslagets økonomiske Virkninger. Med Beklagelse ser jeg, at Drøftelsen, for Resten ikke saa meget her i Rigsdagen under første Behandling som ude i Aviserne, er ved at løbe ud i denne Spidse om det økonomiske. Jeg finder, at hele det Lovgivningsarbejde, som den højtærede Socialminister her tager Initiativet til, og som vi skal i Lag med, fortjener en bedre Skæbne, end at de rent økonomiske Drøftelser skal træde i Forgrunden og ganske overskygge det andet. Det er uretfærdigt. Vi maa nu først og fremmest drøfte dette Lovforslags saglige Indhold, og saa maa vi trænge Drøftelsen af de økonomiske Virkninger i Baggrunden — den Tid kommer jo nok, hvor vi kan tage dem op til den afgørende Behandling. Dette er jo ikke først og fremmest et Lovforslag om Penge, det er et Lovforslag om et virkelig Fremskridt paa dette meget betydningsfulde og i alle Borgeres daglige Liv dybt indgribende Lovgivningsomraade. Jeg vil dog gerne gøre et Par Bemærkninger om dette Punkt, for at man i hvert Fald ikke skal være i Tvivl om min Stilling.

Det maa jo erkendes, at det konservative Folkepartis Lovforslag om Indførelse af en almindelig tvungen Folkeforsikring ogsaa, om det nu blev gennemført, vilde medføre betydelige Udgifter i Begyndelsen. Det har det ærede Medlem Hr. Hendriksen gentagne Gange erkendt, og det skal ikke skjules, sidst i et udmærket Indlæg i en Radiodiskussion med den højtærede Socialminister, hvor det ærede Medlem udtalte:

„Det konservative Folkeparti finder nu som før, at den rigtige Vej fremover er Folkeforsikringsvejen. Jeg kan godt se, at der i første Omgang bliver Tale om en ny Udgift.“

Dette maa ses lige i Øjnene. Og den Udgift, som vort Forslag vilde kræve, om det i Dag blev gennemført, er jo slet ikke af noget ringe Omfang — jeg har ikke